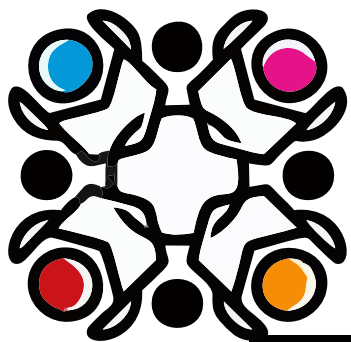
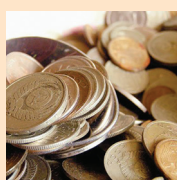

Красиво ВЕТРИНО

• Брой 11 • 12 стр. • формат А3 • цена: 0 лева • 05.10.2022 г.

ПО СЛЕДИТЕ НА
ЛЪЖАТА, МАСКИРАНА
КАТО ВЪЗМОЖНОСТ

страница 1,5

Създателите
остават във
вечността

страница 6

ВЪВ ВЯРАТА
Е СИЛАТА

страница 7, 8

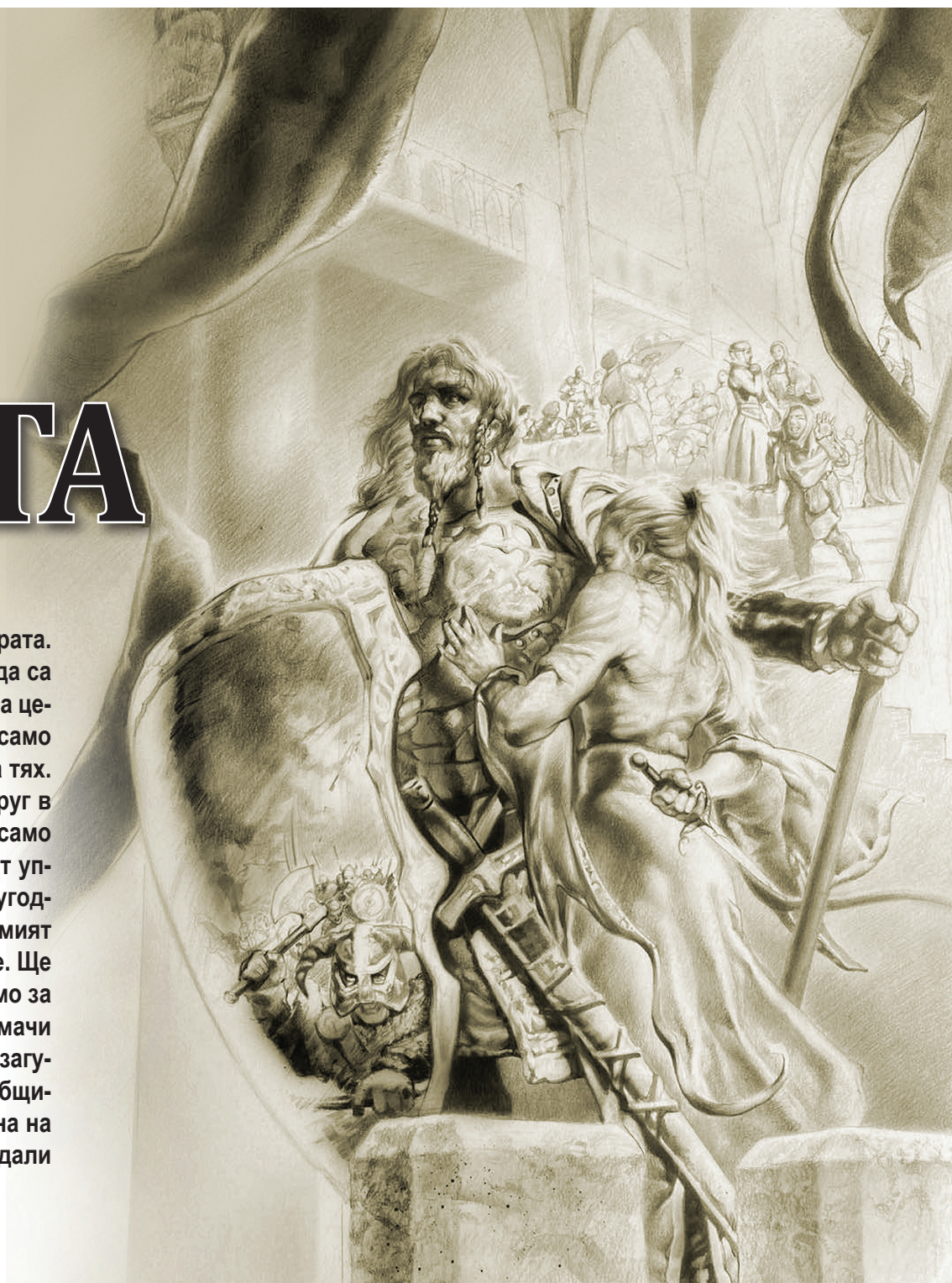
Библиотека:
„Направи милиони
сега“

страница 12

БИТКА срещу АЛЧНОСТТА

В последните години се убедихме, че законът не работи в полза на хората. Ковачницата на закони, наречена Народно събрание, прави така, че те да са удобни за властимащите. Това не е характерно само за България, но и за целия свят. Във Франция например законите са направени да защитават само най-богатите и корупцията там е голяма, но е позволена единствено на тях. Бедните хора са стегнати в закони, които ги карат да се следят един друг в желанието си поне за частица справедливост, която могат да изискват само от своя вид. В България, от една страна, има закони, които подпомагат управляващите, а от друга страна, се спазват само когато на някого му е угодно. Обикновеният човек изисква другите да спазват правилата, но самият той иска да се възползва от вратичките с цел лично облагодетелстване. Ще срещнем много призови за равенство, но в България равенството е само за тарикатите. Те успяват винаги да вземат от труда на честните предприемачи и това е причината тези, които се борят да създадат нещо, с времето да загубят вяра и енергия и да спрат да влагат усилия в подобни начинания. Община Ветрино и село Неофит Рилски в момента за съжаление стават арена на битка в тази посока и от всички нас, както и от местната власт зависи дали ще сложим край на този порочен кръг.

продължава на страница 2

● АКТУАЛНО

ПО СЛЕДИТЕ НА ЛЪЖАТА, МАСКИРАНА КАТО ВЪЗМОЖНОСТ

Няма голям чуждестранен инвеститор в България, който да не се е възползвал от националното ни богатство срещу мизерни такси и жълти стотинки. Подземните ни богатства се експлоатират хищно буквално срещу нищо. Примерите са много – чужденци изгребват златните ни находища и изнасят милиарди навън, добиват редки

метали и минерали, многократно повече като вид и количество от договореното, като освен това тровят природата ни. **ВИНАГИ ПРИНЦИПЪТ Е ЕДИН И СЪЩ – ПОДАВАШ ПРЪСТА, ОТХАПВАТ ТИ РЪКАТА!**

Получават възможност за едно, но се възползват хищно от много...

Сега се канят да надупчат Добружда за

газ и да я набодат и с перки. По същия тертип, по същия механизъм. Всеки отделен случай касае различен вид национално богатство на уникалната ни земя, но има и много общо помежду им. А то е, че става въпрос за колосални печалби, които се изнасят в чужбина, защото концесионерите са чужди фирми (чужди инвеститори) и че това става

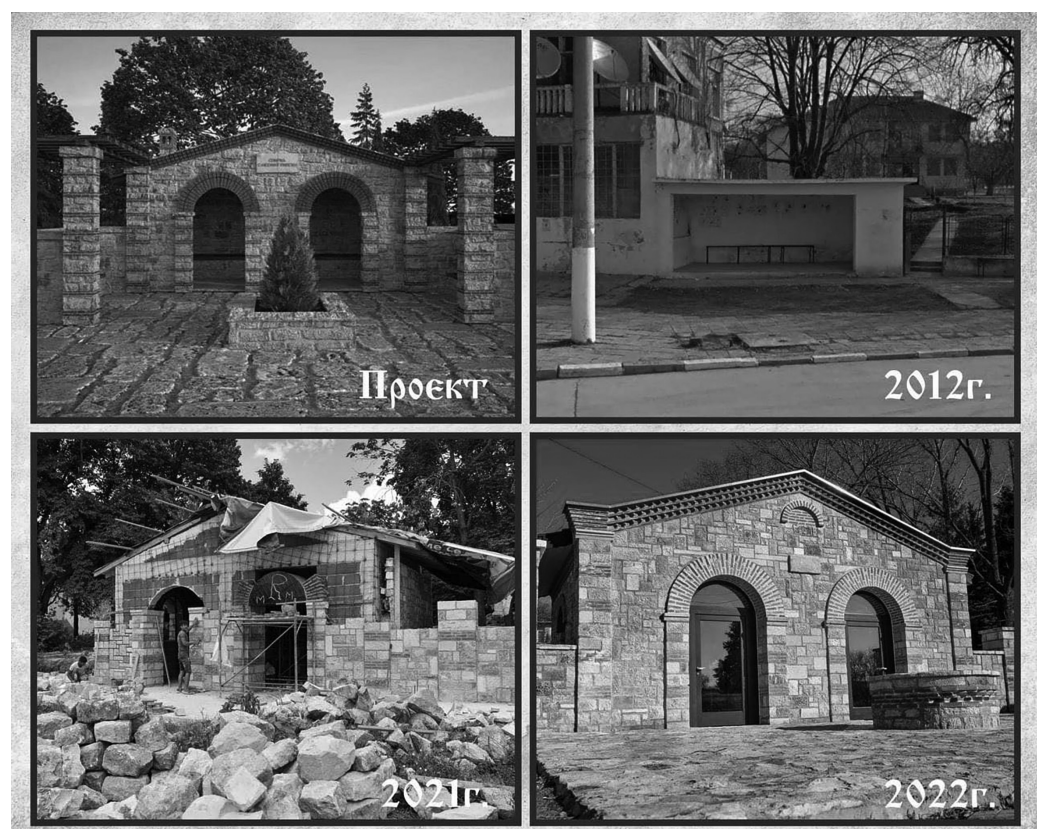
срещу нищожни концесионни такси и вложения в икономиката. Тази кражба става на фона на масовото обедняване на българина от десетилетия, като го задълбочава също за десетилетия. „Чуждестранните инвеститори“ не са нищо повече от паразити по болнава та снага на българската икономика.

продължава на страница 5

БИТКА срещу АЛЧНОСТТА

продължава от стр. 1

За да разберем какво се случва, е важно да тръгнем от историята на населеното място. В момента едно от най-атрактивните места за покупка на имот в България е село Неофит Рилски, но в близкото минало не беше така. Преди тук да започне да инвестира „Исторически парк“, селото беше много западнало. Местните хора може да се обидят на това твърдение, но това е самата истина. Един декар урегулиран парцел е струвал между 1500 и 4000 лева. Къщите са вървели по 5000 до 10 000 лева, като къща, в която са вложени над 200 000 лева, е продадена за 60 000 лева, защото никой не е искал да купува имот. Хората, които са живеели тук, а и наследниците им не са вярвали, че нещо ще се случи със селото, и ако е имало добро предложение, са продавали.

Случило се е така, че по време на бума на продажби на чужденци през 2007–2008 г. са продадени значителен брой имоти на желаещи англичани и руснаци да си закупят къща в село Неофит Рилски. Впоследствие в поредицата от икономически, здравни и социални кризи чужденците спират да идват в България. Някои от тях се доверяват на брокери, които се им продали имотите и са взели комисиона за това. Взели са пари, а са обещали да се грижат за чуждата собственост. Ако са честни хора, би трябвало с живота си да спазват това обещание. Какво се случва после? Започва ерата „Исторически парк“. Хората от парка започват да инвестират и с цената дори на физически сблъсъци с местни недобросъвестни селяни се започва облагородяване на селото. Важно е да знаем хронологията на събитията и затова ще я опишем по-подробно. Първо започва почистването на селото от фасове, кутийки от енергийни напитки и бира, пластмасови шишета,

опакровки от вафли, упаковки от зрънчо, хляб, мокри кърпички, хартии и всякакви боклуци. Докато всеки ден много хора чистят, някои от местните минават с колата, отварят прозореца и си хвърлят фасата на почистеното.

С цената на труд и усилия селото стана по-чисто, като уборките се правят и до днес. После започна изкупуване на изоставени имоти и строенето на спиращи дъха къщи на тези места. Изкупили се и централните сгради с цел да се облагороди районът, като се инвестираха колосални средства, за да придобие центърът хубав вид.

Каква е заслугата на повечето хора, които имаха имоти там – НИКАКВА. Гонеха все по-висока цена и казваха как хората от парка са мошеници. Забележете – хора, които мърсят, рушат и искат да вземат пари от нещо, което не е струвало нищо, обвиняват тези, които си плащат, строят, чистят и действат безплатно за общото благо, че са мошеници, а пиещите бира, мърсящите и бездействащите са добри.

Продължаваме нататък. Оказа се, че някои от хората в селото си изхвърлят боклука където им падне и тук идва следващата битка – битката за боклука. Започна се почистване, плащане на колосални суми, за да се изринат купищата смет и селото да стане едно по-добро място за живеене, като това е причината и да има по-високи цени на недвижимите имоти. От това печелят коренните жители, защото те имат имоти тук, но не само че няма съдействие и помощ от тяхна страна,

ТЕМА НА БРОЯ- продължава от страница 2

БИТКА срещу АЛЧНОСТТА

продължава от стр. 2

а дори викат вестник „Капитал“, водят мутри, депутати с цел да се върне старото и да си хвърляме боклука където ни дойде. Трудна и тежка борба, която е спечелена от хората от парка, и отново цените на имотите тръгват нагоре благодарение именно на техния труд и усилия. Почистват се гробищата и терените около селото.

Тогава идва наводнението. Природата се променя и сушата се редува с обилни дъждове. Водата залива селото и нанася много поражения. Това пак смъква цените на имотите. Хората от парка правят проучвания и виждат, че наводнението се получава от водосбора на водите в единия край на селото. Преди там е имало гора от тополи, които са разбивали водата, когато идва, но отново хора от селото са я изсекли, за да се отопляват на аванта. Т.е. те са унищожили създаденото от техните предци само и само да си пият биричката спокойно, да не правят нищо и да обсъждат как действащите за общото благо хора са мошеници. Отново новодошлите решават да не се оплакват, а да решат проблема. Започват да изкупуват пасища, които преди са стрували по 800 лева, на цени от 2000–3000 лева, за да засадят тополи, които да пазят селото от наводнение. Забележете, инвестират се пари за добруването на всички, а собствениците на земя вдигат цените постоянно, все едно някой е длъжен да им дава пари, за да се вдига стойността на имотите им. Стига се дотам, че жена иска 10 000 лева за имот, който не струва и 1000, и хората го плащат, за да може селото да е защитено и цената на имотите да се покачи. После се засаждат дървета, които се поливат и за които се полагат грижи и досега. Същата жена, която взема 10 000 лева от действия за общото благо, роптае колко зли и алчни са хората, които оправят селото и правят имота ѝ по-скъп, като казва: „На тези изедници никога няма да им продам къщата за по-малко от 200 000“. И тук започваме да се чудим как ще се справи България, докато действащият за общото благо е мошеник, а този, който граби и мисли само за себе си, е добър и оцетен човек.

Действията на хората от парка не свършват с това, те започват да оправят и косят парковите площи в селото.

Дават стотици хиляди левове за нови паркове, поливни системи, засаждат паркови дървета в тях, правят пътеки, тротоари, мостове – наливат милиони, за да може общите части в селото да станат по-добри.

Какво се случва? Отново някои местни хора започват да си пускат кравите и конете да пасат в новия парк. Изпочупват дръвчета за хиляди левове, унищожават тревата и новите настилки, открадват осветлението, чупят стълбовете на лампите. Отново погром. Хората, които са вложили много пари и труд, търсят съдействие от закона и институциите, но близките родствени връзки на нарушителите с представители от различни институции правят така, че да не се случва нищо. Едни дават милиони, а други рушат и искат по-високи цени за имотите си и назовават мошеници и престъпници създаващите общо благо. Нещата не свършват дотук. Много хора от селото са свикнали да карат пияни, да се изсилват с 200 километра през селото, да въртят гуми и да събарят огради с превозните си средства. Отново започва едно говорене да спазваме общите правила. В селото живеят възрастни хора и малки деца и някой може сериозно да пострада. През това време в държавата стават много катастрофи с жертви, предизвикани от пияни и дрогирани шофьори, като обществото надава рев полицията да си свърши работата в тази посока, но това не важи за жителите на село Неофит Рилски. Продължават да карат пили и при за-

питване на полицаите какво трябва да се направи, за да се спрат, отговорът е: „Задръжте ги, докато карат, и ще ги сглобим“. Хората от парка го приемат буквално и когато видят някой пиян, викат полиция и се стремят да не му

дадат шанс да избегне установяването на нарушението от органите на КАТ. Тогава се стига и до ескалация на напрежението. Дребен на ръст мъж, който се казва Паско Анков, се прибира от гр. Варна, където работи като автомонтьор, като по пътя изпива три бири. После продължава в селото да пие бира и уиски, като се губи представя за количеството на изпития алкохол, защото той не може да брое дотолкова. Започва се бясно шофиране с мощния автомобил и на въпроса на девойка от „Исторически парк“ какво прави и защо кара пиян, отговорът му е: „Коя си ти, да ми държиш сметка, ма?“. Тя решава да извика полиция. Паско заедно със свои

приятели започва да удря колата на момичето. Представете си – едно момиче и неколцина мъже, които искат да я убият направо в колата. Паникьосана, тя се обажда на приятели и те отиват да видят какво става. Тогава ги нападат и тях, но те не стоят безпомощно, а се защитават, докато дойдат полицаите. Идват полицаите и – нищо. Няма наказания за това своеволие. Постепенно се спира с този произвол, но с цената на много борби от всички, които облагородяват селото, а пак са наричани с грозни имена и епитети, въпреки че цената на имотите продължава да се вдига само и единствено заради усилията на хората от „Исторически парк“.

С това борбите не свършват. В селото няма детска градина. Като помещение за малчуганите се ползва срутващо се училище, а сградата, която е построена за детска градина и за която са взети към 800 000 лева по програми от предишните кметове на общината, стои и се разрушава.

Хората от парка искат да я закупят и да я ремонтират. Обръщат се към Общинския съвет за разрешение и какво получават оттам? Един от съветниците, който се казва Милен Георгиев, решава да прави спънки за закупуването на разрушената и недостроена сграда. Настройва другите съветници и обществеността срещу изграждането на разрушената детска градина. На запис от комисия, която разглежда тази продажба, се чува

и председателката на Общинския съвет, която казва: „Много лесно му се случват на Ивелин нещата“. И понеже повечето читатели ще си помислят, че Милен Георгиев е представител на партиите на корупцията, ще се наложи да ги разочароваме. Той работи като представител на „Да, България“, „Има такъв народ“ и „Продължаваме промяната“. Пиша го това, за да видите, че партията няма значение, системата си е една. Има предложение от страна на „Исторически парк“ да дарят 20% от сумата за ремонта и друг инвеститор да възстанови градината, но се оказва, че никой не желае.

продължава на страница 4

БИТКА срещу АЛЧНОСТТА

продължава от стр. 3

Има предложение да се подпомогне общината да я изгради, но разходите по поддръжка да са за нейна сметка, и пак е отхвърлено това предложение. Забележете, че желанието на Милен Георгиев не е най-доброто за хората от селото, а да забие прът в колелото за възстановяване на селото. Той среща поддръжка и от голяма част от хората в селото, но накрая с огромни усилия детската градина е купена за близо 250 000 лева. Разрушена сграда се купува за 250 000 лева в село, където един имот е струвал 1500 лева. Мислите, че струва толкова? Не, това се прави с цел да има добри услуги за хората, които живеят в селото, и това още повече вдига цената. Отново огромна борба от хората около парка за подобряване на селото и още по-голяма съпротива на част от местната общност това да не се случи. Има и още перипетии, преди селото да стане по-хубаво място за живот. Един от местните – Сашко Наркомана, е човек, който прилага системен тормоз над мирните жители в селото. Омразата му към хората от „Исторически парк“ е пословична, както и към младите момичета, които идват в селото. Случва се така, че той напада две девойки с желание да ги изнасили и пребие. По случайност млад мъж минава с колата си оттам и успява да ги спаси, но също е принуден да избяга, защото не е свикнал да се бие, а е нападнат с нож. Наркоманът се обажда на хора от парка и се заканва, че някой от тях ще умре, защото ще ги разпори с ножа си. Хората се обаждат на полицията, откъдето получават съвет да се приберат вкъщи, да се заключат и да чакат да му мине на другия ден. Двама от по-смелите младежи решават да отидат и да го попитат защо прави така, а той се обажда на полицията и казва, че са го били 16 души, дошли с 4 джипа. Вед-

нага за него се праща линейка и полицейски патрул, двамата младежи са задържани и разпитани, а Сашко Наркоманът е извикал брат си и още 4-ма, отново е с нож, с който иска да убие двамата смелчаци. След идването на линейката и прегледа от лекар се оказва, че не е докосван дори, а полицаите пишат предупреждение на двамата младежи да не го доближават. И тук се вижда, че законите и полицията пазят престъпниците, а не справедливостта. Явно властта се пази от организиране на обикновените хора в името на създаването, а престъпниците ползва за средство на тормоз над обикновения гражданин. Хората от „Исторически парк“ са железни и не се предават. С много борби успяват да направят така, че Сашко Наркоманът да не вреди и в крайна сметка той напуска селото след забрана да живее вкъщи, защото системно е пребивал майка си. Борбата за по-добър живот и по-добро населено място е епична, тече вече над 10 години и струва милиони левове. Както видяхме, хората, които променят към по-добро, са сами в тази борба, като срещат предимно обиди и омраза вече и на национално ниво. Това е тяхната „награда“. Какво обаче се случва в село-

то? Много хора решават да забогатеят от имотите, които се продават вече на баснословни цени. Най-честата жертва са чужденците. Някой продава имот на чужденец и решава да си го присвои обратно. Намира трима свои съселани, на които дава по 1000 лева, и образува „обстоятелствена проверка“. Това означава, че той е стопанисвал имота последните 10 години, плащал му е данъци и може да го придобие. Тримата съселани свидетелстват и – готово, имотът е негова собственост. Той го е продал, взел е един път пари от него и сега го открадва от купувачите. Някои хора се възползват от труда на тези, които се борят години именно с тях, за да подобрят селото, а после им продават резултата от техния труд. Или казано иначе, Злото винаги се възползва от Доброто. Освен това създават лош имидж на България и община Ветрино, защото в целия свят ще стане известно, че тук се краде и няма закони дори за недвижимите имоти. Случаите са много, но последният е фрапантен. Брокер, който е продал имоти на руснаци, подава сигнал към престъпна група, че могат да откраднат тези имоти и да ги продадат на висока цена. Престъпниците вкарват прокурор във фирмата на руснаците и се опитват да я ликвидират, като продадат на безценица имотите на своя фирма. Икономическа полиция разбира за тази афера и решава, че това е дело на Ивелин Михайлов. Задейства се веднага и с

радост и ентузиазъм го викат на разпит. След като се разбира, че той въобще не знае за тези неща, делото е пуснато в задънена улица и никой не се занимава с него. Престъпниците и брокерът отново започват да действат и сега правят постъпки да придобият имота с „обстоятелствена проверка“. Вече са почти накрая и благодарение на тримата селяни от Неофит Рилски ще успеят. Въпреки сигналите към всички институции не се случва нищо. Това е по времето на управлението и на ГЕРБ, и на ПП, ДБ, ИТН и БСП. Явно, че управляващите не ги интересуват тези неща, а само искат да се разправят с тази, които им държат сметка – като „Исторически парк“. И сега е време да си зададем въпросите: Кой е добрият и кой – лошият? Защо мразим усмихнатите и дейните, а вярваме на измамниците и оплакващите се? Защо не се включим към тези, които действат и заедно да направим България място, което подкрепя създаващите хора?

Сигурен съм, че хората от „Исторически парк“ ще доведат борбата си докрай. Въпросът е на коя страна ще бъдете вие - на страната на доброто или ще стоите и ще подкрепяте хората, които продават и майка си за някой лев и някоя-друга бира.

Ивелин Михайлов

● АКТУАЛНО- продължава от страница 1

ПО СЛЕДИТЕ НА ЛЪЖАТА, МАСКИРАНА КАТО ВЪЗМОЖНОСТ

продължава от стр. 1

Главното е обаче, че
**ВСИЧКО ТОВА Е ВЪЗМОЖНО, ЗАЩОТО НИЩОЖНО МАЛКА
ГРУПА ХОРА ОТ УПРАВЛЕНИЕТО СА ПРОДАЛИ ИНТЕРЕСИТЕ
НА БЪЛГАРИЯ И НАРОДА СИ СРЕЩУ ЛИЧНАТА СИ ИЗГОДА.**

Щом това работи на национално ниво, защо да не работи на местно?
Уместен въпрос! Разликата е само в мащаба.

Механизмът, по който Добротич уинд и хищният чуждестранен фонд CWP действат, е абсолютно същият. Местните управници са със доста по-скромни претенции и се купуват на килограм. Местното население е заето със земеделие или друг бизнес и не е съставено от магистри по икономика, за да разбере, че го ограбват. Недоимъкът е масов и е повече от лесно да изкушиш. **Лесно е жителите да бъдат подведени с малки сладки лъжи, маскирани като възможности...**

ПО СЛЕДИТЕ НА ЛЪЖАТА, МАСКИРАНА КАТО ПОЛЗА

В лъскава книжка Добротич уинд са подели информационна и рекламна кампания, за да прокарат хищния си проект за ветрогенератори в Общината. Този път целта им е да изкушат хората с възможности, които обаче не ги обвързват по никакъв начин. Лъскавото синьо книжле виждахме често да се въргала по земята, което говори за здравото отношение на българина към празните обещания, били те и на лъскава хартия.

„ПОЛЗИТЕ“ ще опровергаем в няколко броя, една по една.

**КОГАТО НЯКОЙ ИСКА ДА ИЗЛЪЖЕ, ЧЕ ЩЕ НАПРАВИ НЕЩО,
ТОЙ КАЗВА „МОЖЕ“.
ТАКА ДЕ, АКО КАЖЕ, ЧЕ НЯМА ДА ГО НАПРАВИ,
КОЙ ЩЕ МУ СЕ ВЪРЖЕ?**

1. Имало социална програма за 15 милиона лева, с която **МОЖЕ** (ако не мине котка път...) да се финансира и ваша идея за срок от 35 години за цялата община ...

Вие представяте ли си как някой човек от Ветрино или селата има идея и Добротич му я финансират с 15 милиона лева?!?!? Ама сериозно?!...

Да помислим и да посмятаме. Бюджетът на община Ветрино е около 10 милиона лева за една година. От това щедро предложение излиза, че през следващите 35 години всичките села в общината ще получават по по-малко от половин процент годишно над бюджета си.

Младите хора и инвеститорите около Исторически парк вложиха над 1 милион лева само през последния месец в асфалтиране на улиците, монтиране на осветление, почистване, залесяване и облагородяване на средата. През последния месец са 5... Докато Добротич уинд и ония изедници зад него ще печелят по около милиард лева на година, които ще излитат със скоростта на светлината извън страната.

2. Щяло да има енергийни помощи за битови потребители (кои, колко, всички?) в общините (кои общини точно?) ДО 500 лв на година.

Уважаеми жители на „общините“, 5 лева също е до 500 лв. Който се отоплява на ток, знае добре, че сметката му за месец гони поне 200 лв... Инфлацията вече наду тази сума и ще продължава да я надува.... Ако на един жител му „помогнат“ с 5 лева с ДДС, един-единствен път, това ще означава, че са изпълнили програмата си за „енергийни помощи“...

3. Щели да откриват нови работни места.

Тук трябва да си кажем истината в очите. Вятърните паркове са високотехнологични съоръжения и се поддържат от високообразовани специалисти. Това са обикновено мобилни групи от 3 до 5 човека, често са чужденци, които обслужват на абонаментен принцип и при нужда от спешен порядък няколко ветропарка. Светлата трудова перспектива за жителите на община Ветрино се свежда до евентуалното назначаване на някой и друг нощен пазач, ако са решили да пазят перките от разярени съселяни, които са луднали от техния шум. Другата величествена възможност да работите за „чуждестранен инвеститор“ е да ви ангажират като общ работник, докато бетонират нивиците на Катина Йорданова и компания. Ама това е краткосрочно, да си знаете...

БЪЛГАРИНЪТ Е КОРАВО СЪЩЕСТВО. И това е нож с две остриета...

Животът му е низ от предизвикателства, с които трябва да се справя ежедневно.

НЯМА СПОКОЙСТВИЕ ЗА НАШЕГО БРАТА! Не ни стигат местните тарикати, лъжливите политици, ами сега и „чуждестранните инвеститори“ - нарицателно за грабеж и съсипия. Последните са особено опасна порода. Те действат подмолно, пристигат усмихнати, ръсят охотно и щедро обещания, събират ги в книжлета, купуват журналисти и лъжат и мажат с голямата баданарка.

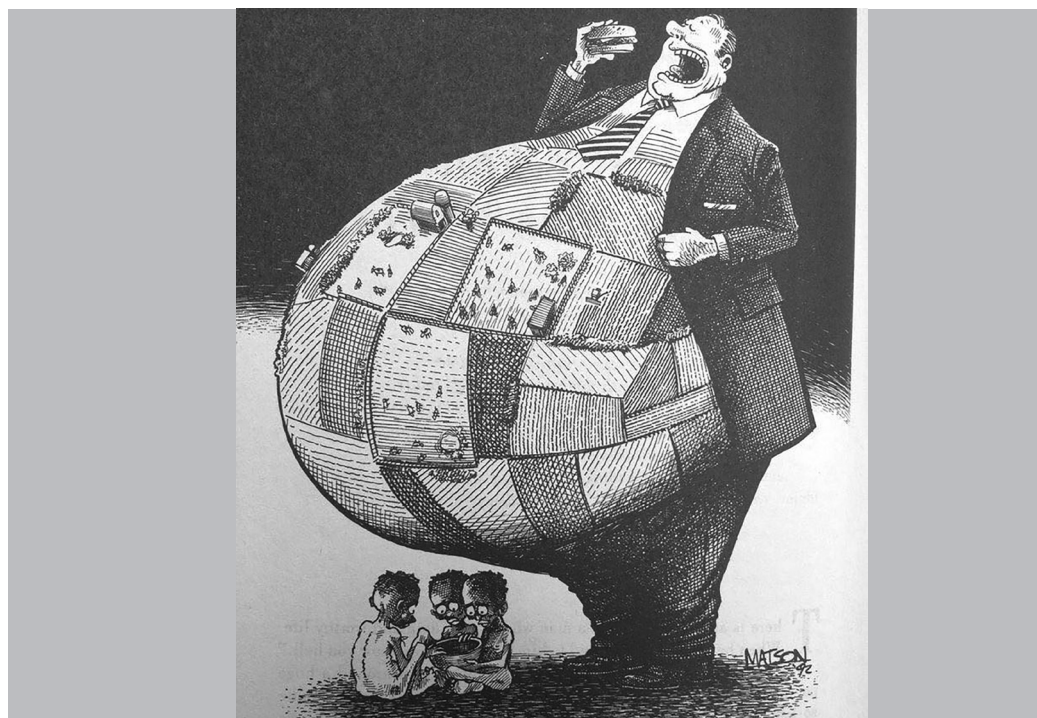
ЗАЩО СА ОПАСНИ?

Защото манипулират отрудения човек. Шумят до ухото му с пачка пари и му шепнат, как този шум ще идва от джоба му, ако си даде земята, ако си продаде душата... Защото са чужди и са хищни. Тук няма грам грижа за нашето, българското. Дошли са да вземат, да грабят и да го отнесат в чужбина, защото са чужденци. **ЧУЖДИ СА!** Харесали са ни за дойна крава. Трябва им земята ни. И колкото по-плодородна е тя, колкото по-богата е природата ни, толкова по-щедри са „обещанията“ им. За нас не ги е еня. Ако ни нямаше в картинката – най-добре!

ДА, АМА НЕ, КАЗВАМЕ НИЕ. И НЕ НА НАС ТИЯ ...

следва продължение..

Танцуващата с ветровете

СЪЗДАТЕЛИТЕ остават във вечността

Бедствието в карловските села ни показва проблем, който е основната причина подобни бедствия да имат толкова опустошителни последици у нас. Това е незаконното изсичане на гори. Крайно време е тази порочна практика да бъде назована с истинското ѝ име – престъпление.

продължат. Дърветата имат душа и характер също като хората. Те имат нужда от различно количество вода. Някои са по-податливи на заболявания, други пък виреят само в определени условия. Около 30 млади и амбициозни озеленители са плътно ангажирани всеки ден с грижата, която е нужна още от първия ден на засаждането. С измерител на влажността на почвата ежедневно проверяват необходимостта на конкретното дръвче от вода и с водоносна минават и поливат. Грижата за дръвчетата е като грижа за малко дете.

Нужно е да уточним, че цената, която са заплаща еднократно за едно дръвче, всъщност подпомага грижите за него

през целия му живот.

Засаждането на дръвчета не е някакъв каприз или маркетингов трик. Това е предпазителна мярка за повишаване на възможността на почвата да задържа вода чрез корените на дърветата, подобрява и почвеното здраве. Когато природата се разгневи, е най-добре да сме подготвени – не като строим стени и диги, а като работим в хармония с нейните естествени защитни сили и механизми.

„Най-доброто време да засадиш дърво е преди 20 години. Второто най-добро време е сега“, гласи японска поговорка.

Точно сега е времето да направим това. Все още имаме прекрасни дървета, които ви очакват. Достатъчно е да се свържете на телефон 0877230884 или 0889222885, за да научите всичко, което ви интересува.

ПОСАДИ ДЪРВО, ОСТАНИ ВЪВ ВЕЧНОСТТА!
До скоро!

Пазител на доброто

Стелиян и семейството му засаждат дръвче

Живка, Антоанета и Нини след като са си посадили дръвчето.

За съжаление местните управляващи, както на много други места у нас, дълго време са си затваряли очите. Те пряко или косвено са печелили от това и така са изложили на риск цялото населено място. Това доведе до катастрофата, която всички видяхме с очите си. Виждаме и резултатите от действията на безскрупулни и безотговорни хора в цяла България и всички страдаме от тях. За съжаление и в управленския състав на община Ветрино има лица, чиито действия повдигат въпроса дали наистина служат на хората. Например някои от тях се хващат за процедурите, през които трябва да премине засаждането на дървета, и всячески възпрепятстват това. В същия момент виждаме, че темите за незаконните сметища, пияните шофьори и др. остават някак незабелязани от тях. Защо ли за някои неща си затварят очите, а за други – не? Помислете върху това. Сега няма да навлизаме в тази тема. Обещаваме, че ще стигнем и дотам...

Сега ще ви разкажем за добрите хора – тези, които са добри заради делата си. За създателите, които не остават безучастни, когато срещнат несправедливост. Те всеки ден, от много години насам, от сутрин до мрак работят за едно по-добро бъдеще в община Ветрино. Градят и остават във вечността...

Преди няколко месеца ви разказахме за новата залесителна кампания, която започна на територията на община Ветрино. Благодарение на „Исторически парк“ най-добрият разсадник в Нидерландия, който е собственост на българка, достави общо 2400 дървета, сред които над 20 различни вида, на възраст между 6 и 10 години. Собственичката пристигна в България с нидерландския си съпруг, за да направят заедно обучение за различните техники, с които засаждането и отглеждането на дръвчетата да бъде по-сполучливо. Предадоха знания, които са трупали над 30 години като озеленители. Това е четвъртата поред успешна

залесителна кампания, която се организира в общината и е само малка част от нещата, които „Исторически парк“ прави за развитието и разкрояването на Ветрино. Разбира се, всичко това нямаше да бъде възможно без подкрепата на мъдри и дейни хора в общинското управление, които разбират важността на тези мерки.

Новата залесителна кампания започна през месец юли и оттогава досега са засети над 1600 дръвчета. Много хора от цяла България идват в община Ветрино, за да си закупят и засядат свое дръвче. Някои нямат възможност да дойдат физически и затова си „осиновиха“, като озеленителният екип на „Исторически парк“ го засади вместо тях. Невероятно умилителна е гледката на семейство, които заедно с малките си деца засаждат млади дръвчета. В тази възраст у децата се формира уважение и обич към природата, когато за първи път сами вдъхват живот на растение или дръвче. Много хора започват да идват редовно, за да следят развитието на дръвчетата, които са засадили. Всяко ново клонче и листенце по тях им прави впечатление и му се радват. Особено са щастливи от възможността да отправят послание към някого и да дадат име на дръвчето, като за целта се поставя специална табелка. Идват и много доброволци от различни краища на България, които просто искат да помогнат със залесяването и по този начин да са част от благородната инициатива, дори без да си закупуват свое дръвче.

Важно е да знаем, че засаждането на дърво е само началото – за да може то да расте здраво, грижите за него трябва да

● ОТ МЯСТОТО НА СЪБИТИЕТО

ВЪВ ВЯРАТА Е СИЛАТА

Православните християни имат своето свещено място в света. То се нарича Света гора и се намира на полуостров Атон. Това е третият и най-северен ръкав на Халкидики, който, въпреки че е на територията на Гърция, си е отделна монашеска държава, има собствена конституция, собствени визи, собствени правила. Самият полуостров се достига само и единствено с ферибот през малкото пристанищно градче Урануполи.

Там има 20 православни манастира, които са на стотици години и съхраняват и пазят пътя на православната вяра. Това са българският „Свети Георги Зограф“, сръбският – „Хилендар“, руският – „Свети Пантелеймон“, и още 17 гръцки манастира.

Възможността да се посети Атон е привилегия само на мъжете. С това право се удостоверяват мъжете поклонници или харизани (доброволци).

Манастирът „Свети Георги Зограф“, построен още през девети век, приютява Паисий Хилендарски, където той завършва своята „История славянобългарска“ – книгата, събудила нашия народ от вековния сън на забравата. В библиотеката на манастира все още може да се види оригинален препис на творбата, поставила началото на Българското възраждане.

От много години насам хора от различни народности даряват своя труд за подобряването, поддръжката и развитието на манастира „Св. Георги Зограф“. И ние като българи също имаме тази възможност да го сторим. Преди години е имало 300 активни монаси, които са се молили за България, за българите и за възхвалението на Бога. Сега са едва 40 на брой.

Малко хора осъзнават колко е важно някой да се моли за нас като народ и като страна. И колко е важно това да се случва в манастир. С намаляването на броя на монасите сме изгубили близо седем манастира от всичките двадесет, които са били стопанисвани от наши, български монаси. На мястото на българските служители на вярата идва по-голямо, по-организирано братство от гръцки монаси и по правилата и конституцията на Света гора манастирът става техен. Така губим и „Хилендар“, който пък е „превзет“ тогава от сръбско братство.

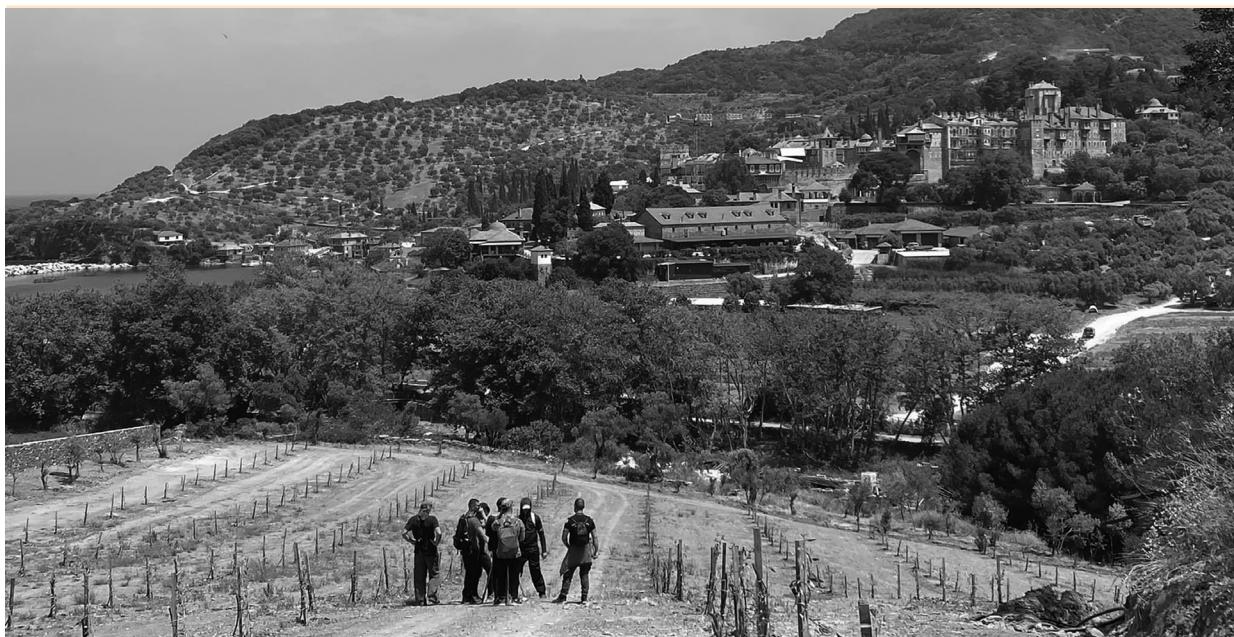
Затова от юни 2022 г. мъжки групи от цялата страна, предприемат едноседмични доброволчески пътувания до полуострова на православията, за да дарят своя труд в помощ на монасите и нашия български манастир.

Отпътуването е цяло приключение, тъй като късно вечер се тръгва от различни градове на страната ни, за да се премине през граничните пунктове „Кулата“ или

„Маказа“ и се достигне до пристанищния паркинг на Урануполи. Манастирът ни предварително оформя резервациите за визи и фериботни билети, което е първото прекрасно впечатление за организацията, която цари в Света гора.

продължава на страница 8

ВЪВ ВЯРАТА Е СИЛАТА

продължава от стр. 7

При пристигането на пристанището групите са посрещани от Пламен – ръководителя на работните дейности в манастира. Пътят до Зографската света обител е каменист, пясъчлив и труден за изминаване, дори и с коли, пригодени за движение извън пътя. Стратегически манастирът е построен на четири километра навътре от морето, т.е. достигането до светата обител също е предизвикателство.

Пристигането е като по филмите – изведнъж зад хълмовете се появява скритият между гори и планини огромен каменен манастир с архитектура, която е от Второто българско царство, изникват и различни постройки около него. Пред самата света обител са разположени терасовидно спускащите се надолу зеленчукови градини на отец Никодим.

Колкото и да си прочел в мрежата за Атон и за това как протича животът в манастира, нищо не може да се сравни със самото преживяване.

Групите са посрещани първо в заведението гостилница, т.нар. архондарик, което се намира извън пределите на свято място. Там може да се изпие по едно кафе или чай, с допълнение мастика или мента за „добре дошли“. Някой от монасите посреща новодошлите, изнася кратка беседа за манастира в архондарика и приветства групата с истории и чудеса, случили се около светата обител и на Атон.

Атмосферата там и самото усеждане е сякаш времето е спряло – няма телевизия, няма телефони или радио, нито музика, която да нарушава тишината – всичко е спокойно и хармонично. Няма бързване. И същевременно всичко върви по ноти. Монасите имат точен график кога да правят служба, кога има бдения, кога е храненето, кога отваря магазинът за поклонниците.

Всичко наподобява смазан механизъм, който незабележимо работи безупречно.

Условията за живот са като в общежитие – общи бани, общи тоалетни, общо място за ядене. Всичко е подчинено на идеята за общност. Всички работят заедно, хранят се заедно, общуват заедно, молят се заедно. Не може да се чуят викове, да се види недоволство, нито оплакване от когото и да било. Фактът, че монасите стават всеки ден между 2,30 – 3,00 ч. след звъна на камбаната, е показателен за това колко е важно да се става рано и да не се бездейства.

Манастирът притежава много и различни имоти, които изискват сериозна поддръжка... Тук на помощ идва харизанството.

Продължението – в следващия брой.

Откривател

ДОБРИ ДЕЛА

Едно добро дело води до други добри дела

Навярно си спомняте за доброто дело, свързано с храма „Св. Петка“ в Средно село. Ще ви разкажем за още един молитвен дом, съхраняващ от турско робство, та до днес българската вяра и сила на духа – храма „Свети Димитър“ в село Ветрино.

На 26 октомври – Димитровден, се чества празникът на с. Ветрино, а църквата „Св. Димитър“ навършва юбилейна възраст – 150 г. Светиня, преживяла много през вековете, съхранена и до днес.

В тези тъмни времена на робство, забрани и ограничения от страна на исляма и неговите институции българите успяват да опазят православната си вяра, а чрез нея – националната си идентичност и принадлежност.

Храмът „Св. Димитър“, завършен на 25 март 1872 г., е част от тази величава история. Тогава църквата била не само молитвен дом, тя служела и като храм на знанието. Познатите ни килийни учи-

лица от историята всъщност изиграват важна роля в живота на българите. Учителите били предимно монаси и свещеници, а учебният процес имал за цел да даде основни знания и умения по четене, писане, църковно пеене и смятане. Основната роля на църквата във всички времена е била да предаде християнските ценности чрез християнското възпитание. През османското владичество именно християнското възпитание е това, което запазва националната идентичност и българско самосъзнание на хората.

Храмът устоява през годините, като събира миряните, за да им вдъхне вяра и кураж през трудни времена. Сградата претърпява множество ремонти, но не спира да функционира.

На 26 октомври тази година църквата „Свети Димитър“ ще чества не само храмовия си празник, но и своя юбилей. По повод 150-годишнината на молитвения дом местното църковно настоятелство предприема основен ремонт, от който храмът има нужда. Притеснени от настъпващата зима и обезкуражени да кандидатстват по проекти, опарили се

По време на турското робство християнските храмове не са били желани от османците. Имали сме право да строим църкви само ако тяхната височина не надвишавала османлия на кон. Според някои източници турски везир някога казал на султана:

- Знаете ли, султане, ние забранихме на българите да строят нормални църкви, но сгрешихме!
- Защо? - попитал султанът.
- Защото българите станаха изкусни строители, научиха се да си вкопават църквите в земята и сега не можем да ги съборим! - отговорил везирът.

от лош опит, църковните настоятели се самоорганизируют и го правят сами със средства, събрани от рентата на църковните земи, които служат за неговата поддръжка и препитание. В момента тече ремонтът и уверено напредва с приближаващия голям църковен празник. Голяма част от проблемите с влагата по стените и реновирането на външния санитарен възел са към своя край. Остава да бъде направено укрепване на камбанарията, както и почистване на камбаната, за да отеква кристалният й глас надалеч.

Да бъдем пазители на българските хра-

мове, е наша задача и наша отговорност в днешните смутни времена на рушаща се духовност.

Всеки ден с мисъл за общото и с нашите дела можем да подобрим света около нас и нашата България. Така, както навремето с цената на живота си българите са бранели своята вяра, оставяйки отпечатък и до днес.

Сега борбата е различна, но пак я има. „Ако някой като нас не се погрижи, няма да има добро, а само грижи.“

Правда - Истина

● ИНИЦИАТИВИ

РЕМОНТ НА ХИЖАТА В СЕЛО ДОБРОПЛОДНО

През месец април хижата в село Доброплодно беше закупена от фирми, които се появиха в общината след мащабната инвестиция на „Исторически парк“. Все повече хора желаят да инвестират в туризъм в общината, което, първо, подобрява общия изглед на всички села, второ, създава допълнителни услуги за жителите на цялата област и, трето, повишава цените на недвижимите имоти за всеки собственик в община Ветрино. Много е важно, че фирмите, които закупуват обекти, не го правят със спекулативна цел, както собствениците на „Добротич уинд“, а го правят с цел инвестиране в имота и облагородяване на мястото. Това го забелязваме с всеки обект, включително и с хижата в село Доброплодно. Още в началото се оправя трафопостът, който захранваше хижата, защото старият беше в окаяно състояние и можеше всеки момент да направи пожар в гората. После се подмениха цялата инсталация и таблата вътре в самата сграда. Изчистиха се рибарниците и пътят на водата към тях. Направиха се дренажи, които да

отвеждат влагата встрани от обекта. Хидроизолираха се основите и се направиха изцяло нови покриви, като така се гарантира поне още 50 години безпроблемно съществуване на тази архитектурна забележителност. Поръчаха се нови дървени дограми, започна поставяне на изолация и се ангажира майстор за дървесината, който да успее да реставрира възрожденските архитектурни елементи. Поръчаха се изцяло нова мебелировка и паркет. Започна изработка на нови порти, оправят се и сервизните сгради. Цялата строителна дейност се извършва както в Япония. Всички материали, които се премахват, се рециклират или им се намира друго предназначение. С радост наблюдаваме постоянния цъфтеж на общината, в който всички участваме благодарение на поетия път от кметовете и Общинския съвет за развитие на туризма, земеделието и животновъдството. Благодарим ви, че не се поддадохте на финансовите стимули на „Добротич уинд“ и защитихте интереса на вашите избиратели!

Борец за свобода

● ИСТОРИЯ

ПО СТЬПКИТЕ НА САМУИЛОВИТЕ ВОИНИ

За пръв път на 2 октомври тази година воините от „Българска школа за средновековни воински изкуства – Величие“ при „Исторически парк“ – с. Неофит Рилски, се включиха в най-големия организиран поход на български деца под надслов „По стъпките на Самуиловите воини“.

Детският поход е организиран за 9-а поредна година благодарение на Сдружение „Млад планинар – Петрич“ и родолюбивата организация „Български ЩИТ“. Воините от „Исторически парк“ не просто взеха участие в този поход на младостта и възраждането на националната ни гордост, а застанаха в неговите челни редици и поведоха под своите бойни знамена и под националния триколюор тези нови Самуилови воини.

Да видиш как 800 прекрасни български деца крачат през бойните полета в полите на планината Беласица и са посрещани с цветя в китните села на Подгорието, как възпяват смелите ни прадеди и се покланят пред монумента на великия владетел, как веят български знамена, а стъпките им огласят Самуиловата крепост – бе несравнимо! Пред всички тях воините от „Исторически парк“ изнесоха жив урок по българска история и воинска доблест, а възторгът в детските очи и капките сълзи в очите на учителите бяха тяхната награда.

По новините в телевизиите не се споменава за този поход. За щастие, въпреки това, всяка година отново и отново се включват все повече деца и родители, защото... доброто е заразно!

Школа „Величие“

ОТ МЯСТОТО НА СЪБИТИЕТО

ИСТОРИЧЕСКИ ПАРК – център на културата на Балканите

В Исторически парк, с. Неофит Рилски, имаме неочаквано посещение от архимандрит Михаил Маскариу и неговия екип от известния манастир „Комана“, Гюргевска епископия. Православната света обител е създадена през 1461 г. от Влад Цепеш и е включена в списъка на историческите паметници на северната ни съседка. Манастирът се намира в прекрасния природен парк Комана, който е една от основните забележителности на Румъния. В него има езеро, красива

природа, посещава се от хиляди туристи от цялата страна и от чужбина. Историята на манастира е много интересна. Разрушен е в края на XVI век, но след това отново издигнат от болярина Радун Щербан (по-късно избран за княз). През цялото си съществуване е бил подкрепян от румънската аристокрация, като много именити личности са погребани именно там. През многовековната си история „Комана“ се уголемява, разкроява и става стълб на православната църква в региона. При разкопки в

светата обител археолози попадат на обезглавеното тяло на Влад Цепеш. Историците смятат, че той е бил убит в манастира, който се намира в района на последната му битка, и затова е погребан там. Към днешна дата „Комана“ е побратимен с манастира „Св. Димитър Басарбовски“, община Русе, който е единственият действащ скален манастир в България, археологически паметник на културата, създаден по време на Второто българско царство през XII-XIII век.

Посетителите ни останаха очаровани от видяното в Исторически парк. Въпреки че идват от световноизвестна историческа забележителност, те бяха поразени от мащаба и изпълнението на всичко, направено в рамките на толкова кратък период. Попадали тук случайно, в паузата между други посещения в България, с часове не можеха да откъснат поглед и да се разделят с това магическо място. Споделиха ни, че Исторически парк според тях има особена енергия, която се усеща. Заявиха интерес да се върнат с целия екип, с който работят в Румъния. Да обменят опит, да се вдъхновят и да заимстват много неща от направеното тук.

Неусетно Исторически парк става център на културата на Балканите, каквато е била и България в миналото. Обектът, символ на неугасващия дух на родолюбието, започва да привлича народи от всички балкански страни, които, идвайки тук, си спомнят за своя български корен и се замислят за минало, настояще и бъдеще.

Кибела

„НАПРАВИ МИЛИОНИ СЕГА“

Има много книги, които обещава магическо забогатяване. Търсенето на такъв тип обещания е огромно и затова продължават да се издават все повече подобни четива. Истината е, че магическо забогатяване няма и дори някой да успее да получи много пари от лотария, брак с богата половинка или от наследство, той ги губи още по-бързо, отколкото ги е спечелил, и те му носят само нещастия. Богатството е бленувано от милиарди хора по света, но истинските знания за него са много малко. Причината е, че малцина от забогателите решават да споделят своя опит с широката общественост или защото са го постигнали нечестно, или защото ги е страх, че ще загубят ореола си, когато всички научат, че има стъпки, които неизменно водят до богатство и щастие. Ем Джей де Марко също е един от тези, които искат да забогатят. Решава да даде всичко от себе си и да постигне своята мечта. Започва да следва общоприетите модели и фалира. Тогава решава да опита различни неща и успява да намери начин още на 30 години да стане милионер, на когото не му се налага да работи. Успява да сподели всичко това на невероятно увлекателен и разбираем език и да даде възможност на всеки, който си направи усилието да закупи и прочете неговата книга, да постигне същите успехи. Нека видим сега кой ще направи тази крачка и ще „рисува“ 30 лева и една седмица от времето си, за да провери дали тази система ще проработи и за него.

Световна вицешампионска титла за нашите момичета

Отборът по традиционна стрелба на „Исторически парк“ взе участие в Световните номадски игри, които се провеждат от 29 септември до 2 октомври 2022 г. в гр. Изник, Турция. Акцент на грандиозното спортно събитие бяха древните бойни изкуства. Номадското селище събра над 3000 атлети от над 100 държави и привлече близо един милион гости. Стрелците на „Исторически парк“ се включиха в две стари дисциплини, османска пута – 60 метра за жените и 70 метра за мъжете, и мензил. В конната стрелба участва българската икона на този спорт Нина Янкова. В индивидуалната надпревара в дис-

циплината османска пута – 60 метра, най-добре се представи Йоана Няголова, която достигна до четвъртфиналите. В отборната надпревара българският женски отбор в състав Йоана Няголова, Добромירה Станева и Цветелина Петкова след много тежки двубои отстрани силните тимове на Турция и Киргизия и завоюва сребърен медал. Световната вицешампионска титла на нашите момичета е едно от най-големите постижения на българските традиционни стрелци. Гордеем се с тях и им пожелаваме още по-големи успехи за в бъдеще!

Ако сте станали свидетел или знаете със сигурност за злоупотреба или корупция, обадете се на тел. 0889222885

ВАШАТА АНОНИМНОСТ Е АБСОЛЮТНО ГАРАНТИРАНА

Изкупуваме земеделски земи и къщи в района на община Ветрино. Даваме най-добрите цени на пазара. Телефон за връзка - 0877230884